

TOTO

SUPER
XISTUS

Embolica la troca!

ÉS DE
CONYA!

3

Els millors
ACUDITS
del Toto,
un autèntic zero
a l'esquerra!

Estrella Polar

TOTO

Embolica la troca!

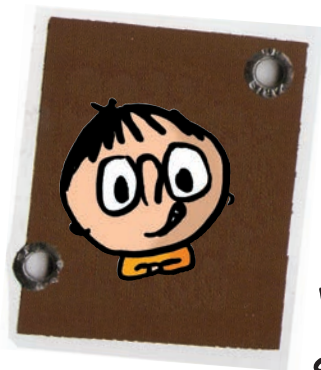
Estrella Polar

© 2016, Grup Editorial 62, s.l.u.,
Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat

Publicat originalment en francès per Tourbillon
Títol original: *Toto t'es pas un cadeau*
© de la traducció: David Nel·lo i Colom, 2016
© del text: Frank Girard, 2016
© de les il·lustracions: Serge Bloch, 2016

Primera edició: maig del 2016
ISBN: 978-84-16522-29-3
Dipòsit legal: B. 7.713-2016

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47).
Tots els drets reservats.

Jo sóc el Toto!

Probablement ja em coneixes, sec al fons de la classe, al costat del radiador.

Però em passo un munt de temps al despatx del director. Em posa en un racó i em fa estar allà sense fer res. I a mi ja m'agrada, perquè em va molt, això de no fer res!

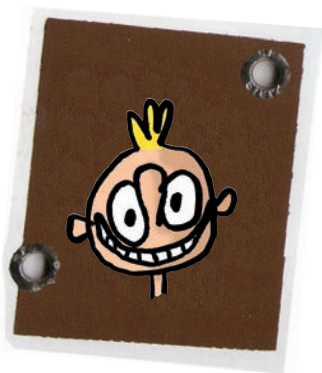
El Gogo!

El Gogo és el meu millor amic.

El problema del Gogo

és que està sonat;

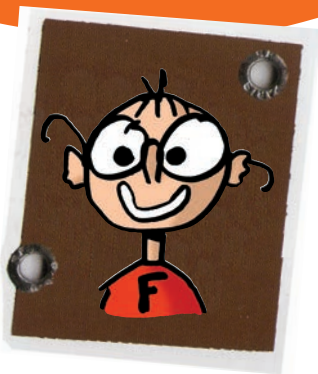
però molt sonat, eh?

reconeixes?

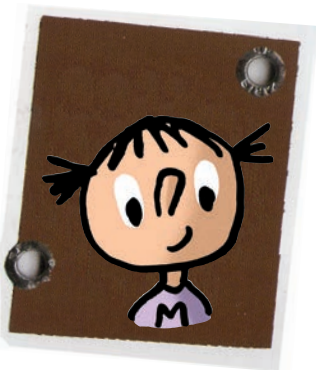
El Penques

El Penques és un mandrós... pitjor que jo! Tot el que fa, ho fa a càmera lenta. El seu pare també és així, el seu avi també és així. Pel que sembla, és una cosa que els ve de família.

La Mimí

Això de les noies és complicat. Però la Mimí és diferent. Els altres ens diuen els tomàquets: es veu que ens posem molt vermells quan ens veiem, ella i jo. És veritat que em cau superbé, la Mimí...

El Toto arriba a casa després
del primer dia d'escola.
La mare li pregunta com
li ha anat:

—I doncs, Toto. T'ho has
passat bé?

—Sí, i tant... però hi havia una
senyora... i tothom li deia
mestra o «senyu». La veritat és
que era ella la que espatllava
l'ambient!

—Hola, nens, sóc la vostra nova
mestra. Vejam si hi ha cap nen
que sàpiga com em dic!

—No se'n pot estar, oi? —diu el
Toto—. Primer dia de classe
i ja comença a marejar-nos amb
les seves preguntetes...

—Doncs bé, nens, el meu nom és senyoreta Puig. Us en recordareu?

I el Toto, empipat:

—La veritat és que si no som capaços de recordar això, no sé pas com ens ho farem per aprendre la taula del 9!

La mestra demana:

—Toto, confessa que el teu pare t'ha ajudat a fer els deures.

—No, senyu, no, t'ho juro.

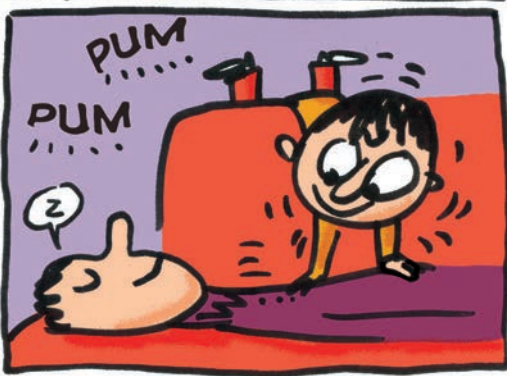
—Segur?

—Que sí, els ha fet ell solet!

—Toto, saps que tota la roba nova que t'hem comprat per anar a l'escola ens ha costat un ull de la cara. Fes el favor, aviam si ets capaç de tornar de l'escola sense un forat al genoll dels pantalons. Em sents?

—Molt bé, mare. Si no és al genoll, on prefereixes que el faci, el forat?

**El Toto seu a taula per sopar
i comença a devorar un gran
pastís que ha fet la seva mare.**

**—Però què fas, espècie
de salvatge? —diu la mare—.
Em podries dir per què comences
per les postres?**

**—Saps què passa, mare?
Aquest vespre tinc l'estómac
al revés...**

S'han acabat les vacances. Per desgràcia al Toto li toca tornar a l'escola. No li fa cap gràcia, i al cap d'uns quants dies, la mestra truca als pares del Toto.

—Senyora, em sap molt greu però li he

de dir que el seu fill Toto s'ho comportat d'una manera imperdonable...

—Escolti'm un moment. Jo també he hagut de suportar el Toto tot l'estiu... i no l'he molestat amb cap trucada, que jo sàpiga!